

nævnt i stk. 1 og 2, skal sikre, at andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har adgang til via en database at få oplyst, hvilken udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester et abonnentnummer er afgivet til, med sigte på korrekt dirigerings af opkald til porterede abonnentnumre.

Branchen har til brug herfor oprettet OCH-databasen.

OCH's database (Operator's Clearing House A/S), der er oprettet og drives af enkelte teleselskaber, indeholder oplysninger om netoperatører og serviceoperatører. Database er nødvendig af hensyn til videregivelse af trafik, nummerportering (at slutbrugere kan modtage abonnentnumre ved skift mellem udbydere) m.v., hvorfor oplysningerne bør være til stede. De tekniske dirigeringsoplysninger opdateres umiddelbart efter ændring i kundeforholdet, men oplysningerne vedrørende udbyderen har hidtil ikke været opdateret fuldstændigt, særligt ikke i relation til serviceudbydere.

Dette skyldes, at der i dag ikke er en pligt for udbydere til at indberette oplysninger om en slutbrugers skift til et andet teleselskab til OCH databasen, medmindre dette skift indebærer et skift af net.

Det følger af § 34, stk. 5, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, at politiet har adgang til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste (118-databasen) også for så vidt angår hemmelige og udeladte numre. Database indeholder alle telefonnumre, der er tildelt slutbrugere og anvendes som slutbrugernumre. Ved slutbrugere forstås brugere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke på kommercielt grundlag stiller de pågældende elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til rådighed for andre, jf. § 4 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

118-databasen indeholder også såkaldte hemmelige og udeladte numre, jf. § 34, stk. 4, nr. 2, sammenholdt med § 34, stk. 3. Hemmelige og udeladte numre kan alene videregives af nummeroplysningstjenesten til den offentlige alarmtjeneste og politiet, jf. § 34, stk. 5. Politiet kan hente oplysninger direkte i 118-databasen, uden at betingelserne for edition skal være opfyldt, og har (on-line) adgang til databasen i samme omfang som den offentlige alarmtjeneste. Ved edition forstås, at der meddeles en person, som ikke er mistænkt, pålæg om at forevise eller udlevere genstande, jf. § 804, stk. 1, i retsplejeloven.

Politiets direkte adgang til 118-databasen blev indført i forbindelse med antiterrorpakken fra 2002 ved en ændring af § 34, stk. 5, i lov om konkurrence- og

forbrugerforhold på telemarkedet, jf. § 3, nr. 3, i lov nr. 378 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme mv.). Lovændringen trådte i kraft den 8. juni 2002.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at formålet med at indføre en direkte adgang for politiet til 118-databasen var at give politiet en bedre og mere effektiv adgang til nummeroplysningssdata.

Før politiet i 2002 med ændringen af § 34, stk. 5, fik direkte adgang til 118-databasen, var forsyningspligtudbyderen således kun forpligtet til at udlevere oplysninger til politiet om såkaldte hemmelige og udeladte numre i databasen, hvis der forelå en editionskendelse, jf. retsplejelovens § 806, jf. § 804.

Efter de daværende bestemmelser om edition havde politiet ikke mulighed for selv at træffe beslutning om edition – heller ikke i tilfælde, hvor indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes.

På den baggrund blev det anført i bemærkningerne til lovforslaget, at der i praksis var to muligheder for at give politiet en bedre og mere effektiv adgang til oplysninger om teleabbonenter.

Den første mulighed bestod i at give politiet adgang til selv at træffe beslutning om edition. Dette blev gjort muligt med en ændring af retsplejelovens regler om edition, som var medtaget i samme lovforslag og således blev gennemført ved lov nr. 378 af 6. juni 2002. Denne ændring betyder, at politiet i dag enten – som før – kan indhente en editionskendelse fra retten eller selv har mulighed for at træffe beslutning om edition, hvor en retskendelse ikke kan afventes, uden at indgrebets øjemed ville forspildes, jf. retsplejelovens § 806, stk. 3.

Betingelserne for edition vil være opfyldt, hvis efterforskningen angår en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at de oplysninger, som ønskes fremlagt, kan tjene som bevis, jf. retsplejelovens § 804, stk. 1.

I bemærkningerne blev det lagt til grund, at der i praksis næppe vil forekomme tilfælde, hvor disse betingelser ikke er opfyldt med hensyn til oplysninger om navn og adresse på slutbrugere til bestemte telefonnumre. De praktiske problemer opstod derfor først og fremmest ved, at der gik en vis tid, inden teleselskaberne kunne levere de ønskede oplysninger.